

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

[Sefer Melakhim]

[Sefer Melakhim]

Shelomoh ben Yitshak

5565 [1804/1805]

כב

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9667)

כב (א) דרייא יאהרע פערשמהיבען
 נון אהנע קרוג צווישען אהם אונד
 ישראל (ב) אים דרוטטען ואהרע
 בעזוכטע יהושפט , קעניג פאן יהודה ,
 דען קעניג פאן ישראל (ג) דיזער
 זאנטע צו זיינען שטאטסכעדיהנטען ;
 וויסט איהר וואהל , דאס רמות גלעד
 אונס געהערט ? אונד דעננאך זיצען
 וויר שטיללע , נעהמענ'ס דעם קעניג
 פאן אדם ניכט אב (ד) אונד צויהושפט
 שפראך ער : ווירסט דוא מיט מיר צו
 פעלדע ציהן געגען רמות גלעד ? יהושפט
 אנטווארטעטע איהם : איך בין דאצו
 בערייט , וויאדוא , מיין פאלק , וויא
 דיין פאלק , מיינע רויטערייא , וויא
 דיא דיינע , (ה) גורק פוהר יהושפט
 פארט , ער פארשע ערסט דאן ווארט
 דעם עוויגען : (ו) דער קעניג פאן
 ישראל לים הרויף דיא פראפעטען ,
 אוננפעער

כב (א) גי'שבו שלש שנים אין
 מלחמה בין ארם ובין
 ישראל : (ב) ויהי בשנה
 השלישית וירד יהושפט מלך
 יהודה אל מלך ישראל :
 (ג) ויאמר מלך ישראל אל
 עבדי הודעתם פירלנו רמת
 גלעד ואנחנו מחשים מקחת
 אתה מיר מלך ארם :
 (ד) ויאמר אל יהושפט התקד
 אחי למלחמה רמת גלעד
 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
 כמוני כמוה בעמי בעמך בסוסי
 פסוסי : (ה) ויאמר יהושפט
 אל מלך ישראל דרשנא כיום
 את דבר יהוה : (ו) ויקבץ
 מלך ישראל את הנביאים כארבע

ר ש י

כב (ב) בשנה השלישית • שלח את בן הדד : (ג) ואנחנו מחשים
 ונתענלים כיהמ'ו פיג'ר' צ' בלע'ו Siano pigri. (מלשון חיטחלי' בל'ח
 וויר
 מ ב ל ל י פ י : משמל' ס'ר'ב'ח'ו א'ש'ס
 צענעיהם, והדיק'ס כתב כיהוא לשון קיבוץ מלשון גומת בנידון , וכן כל קרואת טום שאיב
 בענין המשובה : ברבח , ענין ק'לה : (ט) הרצחה , הכ'א נש'א ופת'ת ולינה לתימה
 ולשאלה , אבל היא למתת הדבר כ'כ הדיק'ס נשס המפרשים והוא פי' לשון תורה , ורד'ק
 כתב כי זאת הה'א לתת הדברים : לקקו , ענין לחיכה : (כ) הטצאהני , זאת הה'א
 כה'א הרצחת לדעת רד'ק : (כא) עצור ועזוב , שלא יאר לאחאב מי שיאר עליו זה נעצר
 מבית אחאב או נעזב שלא הרגוהו : (כג) בחל , ענין סומה : (כד) הסחה , דגש התי'ו
 שלא לנודק , ויתכן שהיא תמורת הנס נהסיתה או שתורה על תי'ו השגש המסרה והכתובה ל'
 נקנה ובל' כב' סימני נקנה : (כו) ויהלך , שעל הכבד שאיננו עובר : אט , בנחת כאדם
 סיב'ב'ט'ו ו'א'ג וענין המסוק ו'א'ס'ק' ונסוה'ק'ד'א'ע נתן ביתו וכלילה שכב נסקו :
 כב (ג) לנו

צערשטאמען , כים זיא גאנץ פער-
ניכטעט זינד . (יכ) אונד אללע
איבריגען פראפעטען ווייסזאגטען דאז
זעלבע , אונד שפראכען : ציה הינויף
נאך רמות אין גלעד , דוא ווירסט גליקליך
זיין , גאסט ווירד עם אין דעם קעניגס
דואנד געבען . (יג) דער באטע ,
וועלכער הין געגאנגען וואר , מיכיהו צו
האלען , רעדעטע איהם צו , אונד
שפראך : יה , ליבער ! אללע פרא-
פעטען פערקינדען איינשטיממיג דעם
קעניג גליק , זא לאס דאך דייע ווארטע
דען איהריגען גלייך לויטען , אונד פער-
קינדע אויך גוטעס . (יד) מיכיהו אכער
אנטווארטעטע : זא וואהר דער עוויגע
לעבט ! נור וואס דער עוויגע מיר אייני
גיכט ; דאז ווערדע איד שפרעכען .
(טו) אלס ער נון צום קעניג קאם ,
זאנטע דער קעניג צו איהם : מיכיהו !
זאללען וויר געגען רמות גלעד צו פעלדע
ציהען , אדער זאללען וויר'ס אונטער-
לאססען ? ער אנטווארטעטע : ציהע הין ,
דוא ווירסט גליקליך זיין , דער עוויגע
ווירד עם אין דעם קעניגס האנד געבען .
(טז) דא שפראך דער קעניג צו איהם :
וויא פיל מאהל זאלל איד דיר נאך בע-
שווערען , דאס דוא מיר ניכטס אלס
וואהרהייט אים נאמען דעם עוויגן זאגען
זאלסט . (יז) ער שפראך : איד
זאה גאנץ ישראל אויף דען בערגען צער-
שטרייט , וויא שאאפע , דיא קיינען
דוירטען האבען , אונד דער עוויגע
זאגטע

יהוה באלה הנגח את-ארם
עד-בלוחם : (יכ) וכל-הנביאים
נבאים בן לאמר עלה רמת
גלעד והצלח ונתן יהוה ביד
המלך : (יג) והמלאך אשר-
הלך לקרא מיכיהו דבר אליו
לאמר הנה-נא דברי הנביאים
טפה אחד טוב אל-המלך יהי-נא
דבריה כדבר אחד מהם ודברת
טוב : (יד) ויאמר מיכיהו חי-
יהוה כי את-אשר יאמר יהוה
אלי אתו אדבר : (טו) ויבוא אל-
המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו
הנלך אל-רמת גלעד למלחמה
אם-נחלה ויאמר אליו ערה
והצלח ונתן יהוה ביד המלך :
(טז) ויאמר אליו המלך עד-
כמה פעמים אני משביעה אשר
לא-תדבר אלי רק-אמת בישם
יהוה : (יז) ויאמר ראיתי את-
כל-ישראל נפצים אל-הדרים
בצאן אשר אין-להם רעה
ויאמר

ד ש י

חתם לבדך תמות במלחמ' כענין שנחת'
(לקמן פסוק ל"ח) לא תלחמו את הקטן
ואת הגדול כי אם את מולך ישראל לבדו
ואע"פ

חרמי וגו' : (טו) עלה והצלח : לא
חמר לו נשם ה' ונתן ה' . הלוחי ותן
ביד המלך : (יז) לא חזונים לחלה .

וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדַנִּים לְאֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם ;
 (יח) וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־
 יְהוֹשָׁפָט הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ
 לֹא־הִתְנַבֵּאתָ עָלַי טוֹב כִּי אִם־
 רָע : (יט) וַיֹּאמֶר לִי שִׁמְעֵ
 דְבַר־יְהוָה רְאִיתִי אֶת־יְהוָה יֹשֵׁב
 עַל־כִּסֵּאוֹ וְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
 עֹמֵד עָלָיו מִיָּמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ ;
 (כ) וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּח אֶת־
 אַחֲזָב וַיַּעַל וַיִּפֹּל בְּרַמַּת־גִּלְעָד
 וַיֹּאמֶר זֶה בָּכָה וְזֶה אָמַר בָּכָה ;
 (כא) וַיֵּצֵא הַרוּחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי
 יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּחוּ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֲלֵיו בָּמָה ; (כב) וַיֹּאמֶר
 אֲצַא וְהָיִיתִי רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָל־
 גְּבִיָּאֵי וַיֹּאמֶר הִפְתָּח וְגַם־הַחֹכֵל
 צָא וַעֲשֵׂה־בֵן ; (כג) וַעֲתָה הִנֵּה

ואנטע : ריוע האבען קיינען העררן /
 ועדער קעהרע דאהער פֿרירליך נאך
 היווע . (יה) דא שפראך דער קעניג
 פֿאן ישראל צו יהושפט : ואנטע איך
 דיר'ס ניכט פֿאראויס , ער ווירד מיר
 ניכטס גוטעס , זאנדערן גור אונגליק
 פראפעציי הען ? (יט) הירויף זאנטע
 מיכיהו : זא הערע דען דעם עוויגען
 ווארט ! איך זאה דען עוויגען זיצענד
 אויף ווינעם טהראנע , אונד דאס גאנצע
 דהעער דעם היממעלס געבען איהם
 שטעהענד צור רעכטען אונד צור לינקען ,
 (כ) אונד דער עוויגע שפראך ; ווער קאן
 אחאב פֿערלייטען , אינס פֿעלד צו ציהען ,
 אויף דאס ער בייא רמות גלעד אומס
 קאממע ? אונד דער איינע שפראך אויף
 דיוע ארט , דער אנדרע אויף יענע
 ארט . (כא) דא טראט אוין גייסט הערע
 פֿאר , שטעללטע זיך פֿאר דען עוויגען ,
 אינו זאנטע : איך קאן איהן דאצו פֿער־
 לייטען ; דער עוויגע פֿראנטע : וואָ
 דורך ? (כב) אונד דער גייסט אַנט־
 ווארטעטע : איך געה הינאויס , פֿאהרע
 אין אללער זיינער פראפעטען מונד ,
 אונד ווערדע צור פֿאלשען וויסזאגונג .
 דוא ווירסט איהן פֿערלייטען , שפראך
 דער עוויגע , אונד איהם בייאקאממען ,
 (כג) זיה גון ! זא לענטע דער עוויגע
 באור פֿאלשע

געה הינעם אונד טהוע אלוא . (כג)
 רשי

בדברי הימים [ב' י"ח ט'] . (כא) ויצא
 הרוח, רז'ל אמרו שהי' רוחו של נבון, כונתם
 בזה שעל דמי כבית נחמס דינו , כי זה המטא
 היה גדול מכל עונותיו . (מדברי האגרובא
 ופד"ק
 (יח) מיימונו ומשמלו , וכי יא שחל למעלה והלא נאמר יתן ה' רוחו ומין
 ה' עושה חיל (הכלים קי"ח י"ו) ימנך ה' נאדרי בכח ימנך ה' תחנך חויב
 (שעות ט"ו ג') חלא חלו מיימונים וחלו משמאילים מיימונים מלמדים זכות
 משמאילים מלמדים חובה ; (כא) ונתן

ואע"פ שחל ועמד חחת עמו (לעיל כ')
 מ"ב טיפה שינחת מחותו לדיק מיכיהו
 שהכספה חזרו הכה ופנוע היתה כפרה
 על כל ישראל כך מפורס באגדה ;
 (יח) מיימונו ומשמלו , וכי יא שחל למעלה והלא נאמר יתן ה' רוחו ומין
 ה' עושה חיל (הכלים קי"ח י"ו) ימנך ה' נאדרי בכח ימנך ה' תחנך חויב
 (שעות ט"ו ג') חלא חלו מיימונים וחלו משמאילים מיימונים מלמדים זכות
 משמאילים מלמדים חובה ; (כא) ונתן

פאלשע ווייסזאגונג אין דען מונד אללער
דויער פראפעטען , ווייל ער אונגליק
איבער דיק פעהרענגט האט .

(כד) דאטראט צדקיהו , זאהן כנענה'ס ,
הין , שלוג מיכיהו אויף דען באקען ,
אונד שפראך : וועלכען וועג נאהם דער
געטטליכע גייסט , אלס ער אויס מיר
פוער , אום אויס היר צו רעדען ?

(כה) מיכיהו אנטווארטעטע : דוה
וויסט עס זעלבסט זעהען אן דעם טאגען
דא דוא פאן איינעם ציממער אין דאן
אנדערע לויפען ווירסט , דיק צו פער-
בערגען . (כו) הירויף בעפאהל דער
קעניג פאן ישראל (איינעם זיינער האפ-
כעדיהנטען) : נים דען מיכיהו , איבער-
ליפרע איהן דעם שטארטהויפטמאן
אמון , אונד דעם פרינצען יואש ,

(כז) אונד זאגע דאכייא : דער קעניג בע-
פיה'ט , שטעקט דיזען אינסגפענגנים ,
אונד לאססעט איהם נור שפארוואם
וואססער אונד כראד דוילכען , ביס איך
ווידער גליקליך צוריק קאממע .

(כח) הירויף זאגטע מיכיהו : יא ,
ווען דוא גליקליך ווידער צוריק קאממסט ,
זא האט דער עוויגע ניכט דורך מיר
געשפראמען ; אונד זעסטע הינצו :
הערעטעס , אלל איהר פעלקער !

(כט) אלס אכער דער קעניג פאן ישראל
אונד יהושפט , קעניג אין יהודה נון געגען
קמוח גלעד זאגען , (ל) זאגטע דער
קעניג פאן ישראל צו יהושפט : איך
ווייל

באור

זהר'ק' (ל) הירחפש זבא
בסלחמה , אגא אשתי ואיעול בקרבא
דזבא כ'ח'ג' (כ'ח'ג' כ'פס'ג')
ד' בתיב ח'ז'ס' דרך עבר וגו' : (ל) ויאמ'

נתן יהוה רוח שקר בפיו כל-

גביאף אלה ויהוה דבר עליך

רעה : (כד) ויגש צדקיהו בן-

פנענה ויכר את מיכיהו על-

הלחי ויאמר איהו עבר רוח-

יהוה מאחתי לדבר אותך :

(כה) ויאמר מיכיהו הנביא ראה

ביום ההוא אשר הבא חדר

בחדר להחברה : (כו) ויאמר

מלך ישראל קח את מיכיהו

והשיבנה אל אגן שרה העיר

והר יואש בן המלך :

(כז) ואתרת בה אמר המלך

שימו את ידה בירת הכלא

והאכלהו לחם לתן ומים לתן

עד באי בשלום : (כח) ויאמר

מיכיהו אם שוב השוב בשלום

לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו

עמים כלם : (כט) ויעל מלך-

ישראל ויהושפט מלך יהודה

רמת גלעד : (ל) ויאמר מלך

ישראל אל יהושפט התחפש

בסלחמה , אגא אשתי ואיעול בקרבא

דזבא כ'ח'ג' (כ'ח'ג' כ'פס'ג')

ד' בתיב ח'ז'ס' דרך עבר וגו' : (ל) ויאמ'

מלך

וּבֹא בַמִּלְחָמָה וַיֵּאָהֶר לְבַשׁ
 בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 וַיָּבֹאוּ בַּמִּלְחָמָה : (לא) וּמֶלֶךְ
 אֲרַם צִוָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל הָרֶכֶב אֲשֶׁר־
 לוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם לְאֹמֶר לֹא
 תִלָּחֲמוּ אֶת־קָטָן וְאֶת־גָּדוֹל כִּי
 אִם־אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ :
 (לב) וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב
 אֶת־הוֹשָׁפֵט וְהָמָּה אָמְרוּ אִךְ
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הוּא וַיָּסְרוּ עָלָיו
 לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט :
 (לג) וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב
 כִּי לֹא־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיָּשׁוּבוּ
 מֵאֲחֵרָיו : (לד) וַאִישׁ מִשָּׁדַךְ בִּקְשָׁת
 לְחַמוֹ וַיִּכֶּה אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשָּׂרִיזִים וַיֹּאמֶר
 לְרַכְּבוֹ הִפְךָ־דִידֶךָ וְהוֹצִיאֲנִי מִן־
 הַמַּחֲנֶה

ויילל אין דיועם קריג פֿערקליידעט ער
 שיינען , הוא אכער ציהע דיינען קעניג
 ליכן שמוקאן . דער קעניג פֿאן ישראל
 צאג אלזא פֿערקליידעט צו פֿעלדע .
 (לא) נון האטטע דער קעניג פֿאן ארם
 דען אכערסטען דער קריגסוואגען ,
 דערען ער צווייא אונד דרייסיג האטטע ,
 אנבעפֿאהלן : לאסעט אייך מיט ני
 מאנדען אין געפֿעכט איין , וועדער מיט
 איינעם געמיינען , נאך מיט איינעם
 אכערן , זאנדערן נור מיט דעם קעניג
 פֿאן ישראל אלליין . (לב) אלס דא
 הער דיא אכערסטען דער קריגסוואגען
 יהושפט זאמען , אונד מיינטען , עס
 ווערע דער קעניג פֿאן ישראל , זאגינגען
 זיא אויף איהן צו , מיט איהם צו
 שטרייטען ; אכער יהושפט פינג אן צו
 שרייען , (לג) אונד אלס זיא מערקטען ,
 דאס ער ניכט דער קעניג פֿאן ישראל
 וואר , צאגען זיא זיידער פֿאן איהם אב ,
 (לד) אונטערדעססען שפאנגטע יע
 מאנד זיינען כאגען , אונד טראף צו
 פֿעללגיגער וויזע דען קעניג פֿאן ישראל
 צווישען דען פֿונגען דעם פאנצערס .
 דער קעניג זאגטע נון צו זיינעם פֿוהר
 פֿארהרע ביד : זיא צו זיינעם אויס

המחנה
 באן : לענקע אום , אונד
 רשי

פֿארהרע ביד : זיא צו זיינעם אויס

באור

[הכסדי] . (לד) בי החליתי , אדוני
 חביו ל פי' , כינס לרכבו , לא רצה לגלות
 שכוכה , אלא אמר לו כי החלה לא שכוכה ,
 וכן הוא משמעות הכתוב , שאמר החליתי ולא
 אמר הוכתי , וכת' ארי מרע אגא . [מדברי
 גדק]
 יהודה ועמך איך להם תגר : (לב)
 וזה נעמן : לחומו . לא ידע שהוא
 שזה עשוין קליפוס קליפוס
 קשקשים והקליפוס נופלים על נקני
 קרויין וסותמין אותן והם קרויין : זיא

מלך ישראל אל יאושפט התחפש וזכ
 במלתויה להתחפש ולבא . אני התחפ
 חשנה בגדי גולמותי שלא יכירוני שחם
 יכירוני יסורו חלי להלחם : ואתה לבש
 בגדיך : שעליך לא יסורו להלחם
 שיכירוך שלא מלך ישראל אתה לא מלך
 וזעק יאושפט : להקצ'ה : (לד) ואיש
 מלך וסדאל : בין הדבקים ובין השריזים
 גענון שנתמה שטוהל א' י' ה' וסרוון
 קשקשים והקליפוס נופלים על נקני
 קרויין וסותמין אותן והם קרויין : זיא

אויס דעם העער , דען איך בעפֿינדע
מיד ניכט וואָהל . (לה) דאָן דיועם
טאָגע דיא שלאַכט זעהר העפֿטיג וואָר ,
זאָ הילט זיך דער קעניג אויפֿרעכט
שטעהנד אים וואָגען , ארם געגענֿ
איבער ; אבערס אַבער שטאַרב ער ,
אונד דאָן בלזט אויס זיינער וואונדע
וואָר אין דען וואָגען געפֿלאָסען .

(לו) מאָן מאַכטע אלזאָ בייא זאָנגענֿ
אונטערנאָנג אים לאַגער בעקאַנט ;
יעדער געהנאָך זיינער שטאַדט אונד
נאָך זיינעם לאַנדע צוריק .

(לז) זאָ שטאַרב דער קעניג . ער וואָרד
נון נאָך שמרון געבראַכט , אונד דאָ
זעלכסט בעגראָבען . (לח) אונד אַלס
מאָן , בייא דעם טייך שמרונ'ס , זיינען
וואָגען אַבשפּיהלטע , אונד זיינע וואָפֿען
פּוצטע , זאָ לעקטען דיא דהונדע זיין
בלזט , וויא עס דער עוויגע פֿאַרהער
בעשטימטע . (לט) דיא איבריגע
געשיכטע אחאב , אַללעס , וואָס ער
טהאַט , דען עלפֿענביינערנען פֿאַללאַסט ,
וועלכען ער אויפֿפֿיהרטע , אונד דיא
שטערטע , דיא ער כעפֿעסטיגטע ,
פֿינדעט מאָן אויפֿגעצייכנעט אין דען
יאַהרביכערן דער קעניגע ישׂראל'ס .

(ס) אחאב לעגטע זיך נון צו זיינען
פֿעטערן

באור

רד"ק . (לה) ותעלה המלחמה , היתה
הולכת ומתגברת , וכמוהו רבים , והנהמים
עולים . [רד"ק] . (לו) ויעבר הרנה
במחנה , ואעננו כרוח במשריתא [הכשדי] .
(לח) והזנות רחצו , ומכי זינא שטפו .
[הכ"ל] . וכוחתו על כלי זינו של אחאב .

דס נבות וגו' : והזנונו רחצו . וכלי הזיין רחצו שס מן הדם כך תירג' וזנהן'
ורבותיכו חמרו אחאב חנון היה ועשתה לו חזנל דמות שתי זונות
במרכבתו : (לט) נות הסן . סן ויהי ויאמרו וי

המחנה פי החליתי ;
(לה) ותעלה המלחמה ביום
ההוא והמלך היה מעמד
במרכבה לבח ארם וימת בע"ב
ויצק דם המכה א' חיק הרקב ;

(לו) ויעבר הרנה במחנה הכא
השמש לאמר איש אל-עירו
ואיש אל-ארצו : (לז) וימת

המלך ויבוא שמרון ויקברו את
המלך בשמרון : (לח) וישטף
את הרקב על ברכת שמרון
וילקו הכלבים את דמו והזנות

רחצו כדבר יהוה אשר דבר ;
(לט) ויתר דברי אחאב וכל-

אשר עשה ובית השן אשר
בנה וכל הערים אשר בנה
הלוא איהם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישׂראל ;

(ס) וישכב אחאב עם אבתיו

וימלך

רשי' וועמז במרכבה ;
זכקיס : (לה) וועמז במרכבה ;
מתחזק ועומד כדי שלא יכירו ישראל
במכתו וינרתו ותחלת נפילה ניסה ;
(לח) וילקו הכלבים את דמו .
ואומר חני שסס נהרג נבות סהרי חמר
הנביא במקום אשר לקקו הכלבים את

דס נבות וגו' : והזנונו רחצו . וכלי הזיין רחצו שס מן הדם כך תירג' וזנהן'
ורבותיכו חמרו אחאב חנון היה ועשתה לו חזנל דמות שתי זונות
במרכבתו : (לט) נות הסן . סן ויהי ויאמרו וי

וימלך אחזיהו בנו תחתיו :
 (מא) ויהושפט בן אסא מלך
 על יהודה בשנת ארבע לאחאב
 מלך ישראל : (מב) יהושפט בן
 שלום וחמש שנה במלכו
 ועשרים וחמש שנה מלך
 בירושלם ושם אמו עזובה בת
 שלחי : (מג) וילך בכל דרך
 אסא אביו לאסר ממנו לעשות
 הישר בעיני יהוה : (מד) אך
 הדבמות לאסרו עוד הועם
 מזבחים ומקטרים בבמות :
 (מה) וישלם יהושפט עם מלך
 ישראל : (מו) ויהר דברי
 יהושפט וגבורתו אשר עשה
 ואשר גלחם הלואיהם פהובים
 על ספר דברי הימים למלכי
 יהודה : (מז) ויתר הקדש אשר
 נשאר בימי אסא אביו בער מן
 הארץ : (מח) ומלך אין בארם
 נצב מלך : (מט) יהושפט עשר

אניות

ר ש י

פעטערן , אונד זיין זאָהן אחזיהו רע
 גירטע אן זיינער שטעללע .
 (מא) יהושפט , זאָהן אסא'ס , וואָרד
 קעניג איבער יהודה , אים פֿירטערע
 גירונגס־יאהרע אחאב'ס , קעניגס פֿאָן
 ישׂרא . (מב) פֿינף אונד דרייסיג יאהרע
 וואָר יהושפט אַלט , אַלס ער צוררעניג
 רונג קאָם , אונד פֿינף אונד צוואַנציג
 יאהר רעגירטע אין ירושלים ; זיינע
 מוטטער הייס עזובה , טאָכטער שלח'ס .
 (מג) ער וואָנדעלטע אויף דעם וועגע
 זיינעם פֿאַטערס אסא , וויך ניא דאָפֿאָן
 אַב , אונד טהאַט , וואָס דעם עוויגען
 וואָהל געפֿיל . (מד) נור וואָרדען דיא
 דעהן ניכט אַב געשאַפֿט , אונד דאָן
 פֿאַלק אַפֿפֿרטע אונד רייכערטע אימטער
 נאָך אויף דענזעלבען . (מה) אויך
 לעבטע יהושפט פֿרירליך מיט דעם קעניג
 פֿאָן ישׂראל . (מו) דאָן איבריגע פֿאָן
 יהושפט'ס געשיכטע , זיינע העלדענע
 טהאַטען , דיא קריגע , וועלכע ער
 פֿיהרטע , זינד אויף געצייכנעט אין דען
 יאהרביכערן דער קעניגע יהודה'ס .
 (מז) אויך שאַפֿטע ער דיא אייניגען
 קנאַבענשענדער , דיא נאָך אין דען
 צייטען זיינעם פֿאַטערס אסא אים לאַנדע
 בליבען , גענצליך פֿאַרט . (מח) צו זיינער
 צייט האַטטע דאָן לאַנד ארום קיינען
 קעניג , זאָנדערן איין שטאַדטהאַלטער
 רעגירטע עס . (מט) יהושפט לייט אויך
 אייניגע שפּאַנישע שיפֿפֿע או סרויסטען ,

דיא

דפיל : (מה) וישלם יהושפט עם מלך ישׂראל . לפי שהמלחמה היתה בין אסא חביו ובין
 צעסא מלך ישׂראל החקק לומר : (מז) ויתר הקדש . מזהגין ניהוף צפרכסי : (מח)
 ומלך חין צהדום . וימי דוד הנליצ הוא המלך . וכא נכתב לפי שנימי יהורס בנו
 שקילקל צימיו פשע אדום וימליכו להס מולך . הבל צימי יהושפט עדיין היו כפופין
 לו : (מט) כי נשברו חניות . לפי שנתחבר עם אחזיהו

